

چرایی صف آرای پیشمرگه‌های بارزانی در مقابل حشدالشعبی

در هفته‌های منتهی به سقوط موصل، حکومت اقلیم کردستان، برخی تسلیحات از جمله موشک‌های کورنت را به داعش داد تا دولت مرکزی را که بارزانی در بن بست سیاسی با آن گیر کرده بود، تضعیف کند.

به گزارش خبرگزاری آران: متن زیر نوشته «مایکل روبین»، تحلیل‌گر موسسه «امریکن انترپرایز» و هفته نامه «نیوزویک» است که اولین بار در 26 آپریل منتشر شد. روبین تمرکز خاصی روی مسایل کردستان عراق دارد و در چند سال اخیر به دقت عملکرد حکومت مسعود بارزانی را در استان کردستان عراق مطالعه کرده است. در متن زیر گمانه‌هایی قابل تامل از جانب روبین ارایه می‌شود، که تا حدی به رفتار امروز پیشمرگه‌های تحت فرمان او در دشمنی با حشدالشعبی کمک می‌کند.

کردستان عراق میلیون‌ها دلار صرف لابی‌گری می‌کند تا خود را یک دموکراسی جلوه دهد، یک متحد ایدئولوژیک برای ایالات متحده در منطقه، که متعهد است با دولت اسلامی عراق و شام بجنگد. واقعیت بسیار پیچیده‌تر از این است.

در هفته‌های منتهی به تصرف موصل توسط داعش، حکومت اقلیم کردستان (KRG)، ظاهراً برخی تسلیحات، از جمله موشک‌های ضدتانک کورنت را به داعش داد تا دولت مرکزی را که بارزانی در بن بست سیاسی با آن گیر کرده بود، تضعیف کند.

بارزانی تقاضاهای مکرر جامعه ایزدی‌های عراق را برای فرستادن «پیشمرگه‌ها» برای تقویت موضع دفاعی مناطق ایزدی در برابر داعش یا دست کم ارسال اسلحه برای تجهیز نیروهای ایزدی رد کرد. با پیشروی داعش، «پیشمرگه‌های بارزانی» فرار کردند و جوامع ایزدی را بی‌سلاح و بی دفاع جا گذاشتند. کشتار جمعی مردان و پسران ایزدی و به بردگی گرفته شدن زنان و دختران ایزدی نتیجه مستقیم این اقدام (پیشمرگه‌ها) بود.

آگوست گذشته، کمی پیش از پایان دوره قانونی ریاست بارزانی بر اقلیم، نیروهای امنیتی او در خیابان‌های اربیل، مرکز اقلیم، با سلاح‌ها و تجهیزات اهدایی بین‌المللی به کردها برای مبارزه با داعش، رژه رفتند، طوری که گویی بارزانی این سلاح‌ها را برای تقویت موضع شبه نظامیان خود در برابر گروه‌های رقیب ذخیره کرده بود.

اخیراً، نیروهای کرد سلاح‌های اهدایی آلمان را برای نفع شخصی خود در بازار سیاه فروختند. در حالی که KRG مرتباً از نبود پول برای پرداخت دستمزد کارمندان می‌نالید، رهبران ارشد آن میلیون‌ها دلار صرف خرید قصرهای مجلل می‌کنند.

حال یک مقام رسمی KRG گفته که شاید شکست داعش به نفع کردها نباشد. «هیوا افندی»، یکی از مدیران اداره فناوری اطلاعات اقلیم کردستان در توثیتی نوشت:

«به لحاظ راهبردی، این اشتباه بزرگی است که داعش نابود شود، پیش از آن که ما کار شبه نظامیان حشدالشعبی را بسازیم. آن‌ها (حشد) برای عراقی‌ها خطر بزرگ‌تری هستند.»

پس آیا این مقام رو به ترقی در حزب بارزانی، معتقد است که جنگیدن با شیعیان باید مقدم بر شکست داعش باشد؟ پاسخ دولت اواما چیست؟ دادن 415 میلیون دلار دیگر به کردها.

گاهی ریختن پول پیش روی یک مساله، به معنای حل آن مساله نیست. به ویژه وقتی کردها تمایل بیشتری به جمع آوری کمک دارند، تا مبارزه با فساد، و وقتی که هدف شکست دادن داعش در اولویت بعدی نسبت به بازی‌های سیاسی داخلی عراق باشد.

این یک گرایش بسیار خطرناک است و این واقعیت را برجسته می‌کند که حکومت اقلیم کردستان، معمولاً بر اساس منفعت خود عمل می‌کند که با منافع آمریکا و کشورهای غربی و آن‌ها که به نفع کردستان عراق لابی می‌کنند، هماهنگ نیست.

آیا منصفانه است که تنها روی اظهارنظر یک مقام تمرکز کنیم؟ بله.

نه KRG، نه حزب دموکرات کردستان KDP، و نه حتی در این موضوع، اتحادیه میهنی کردستان در درون خود فرهنگ دموکراسی را نپذیرفته است. آن‌ها مخالفت را درون تشکیلات خود تحمل نمی‌کنند.

آقای افندی شاید یک دیپلمات نبوده باشد، و شاید هم بوده باشد، ولی خارج از سیستم حکومتی نیست. اگر خارج از سیستم بود شاید اکنون در این پست حکومتی قرار نداشت.

شاید کسانی بگویند که ایالات متحده چنان تسلیحاتی (به کردستان) نفرستاده است. درست. ولی بلغارستان چنین کاری کرده است.

در 2008، «واشینگتن پست» گزارش یک انتقال یکجانبه تسلیحات را از بلغارستان به کردستان عراق داد. وقتی این انتقال تسلیحات افشاء شد و دولت عراق اعتراض کرد، دولت بلغارستان مشارکت در ماجرا را انکار نمود، ولی KRG در پاسخ، بر حق خود برای واردات چنین تسلیحاتی، به رغم اعتراضات دولت مرکزی، تاکید کرد.

برخی نوشته‌اند که کردها «کورنت» نداشتند (که به داعش بدهند). با این حال، در 2012، عکس پیشمرگه‌های کرد در کنار موشک‌های کورنت منتشر شد. ولی آیا KRG بود که، پیش از آن که بفهمد این گروه همان قدر که برای شیعیان خطرناک است برای کردها هم می‌تواند باشد، کورنت‌ها را به داعش داد؟ وبسایت «چینز» در مقاله خود این گمانه را مطرح کرده که داعش کورنت‌های یوگسلاوی سابق را از زرادخانه ارتش سوریه به دست آورده است. ولی مقامات بغداد و امان در مصاحبه‌هایی این گمانه‌زنی را رد کردند، و حتی برخی عراقی‌هایی که پیوندهایی با بعضی‌ها و داعش داشتند، آن را تکذیب کردند.

نیروهای داعش در حال شلیک کورنت

درک بستر سیاسی عراق و کردستان عراق در آستانه ظهور داعش هم بسیار مهم است. تهاجم اولیه نخست وزیر نوری المالکی به اردوگاه

معترضان در الرمادی به واسطه فشار سیاسی گروه‌های شیعه رقیب انجام گرفت. بعضی‌ها معتقدند که آن تهاجم جرقه ظهور داعش را زد، ولی بسیار ساده لوحانه است که باور کنیم نفوذ و سازماندهی القاعده یا داعش در عراق در چند روز انجام گرفت. برخی توجیحات برای بدبینی (کردها) نسبت به برخی چهره‌های سنی مورد حمایت مالکی وجود داشت، ولی تنش میان بغداد و KRG بزرگ تر از این‌ها بود و مصداقش پناه دادن به معاون فراری رییس جمهور عراق، «طارق الهاشمی» توسط کردها بود. کسانی می‌توانند این‌گونه استدلال کنند که دستگاه قضایی که الهاشمی را تحت تعقیب قرار داد، در ذات خود گرایش فرقه‌ای داشت- و در تعقیب افراد تبعیض قایل می‌شد- و مثلا مقتدی صدر که برای خود دار و دسته مسلح دارد، آزاد می‌چرخد. ولی شواهد آلوده بودن استان الهاشمی به خون، بسیار محکم بود. پذیرش چنین فردی، و تروریزم افراطی که او در آن دست داشت، بخشی از یک الگوی رفتاری (از جانب حکومت اقلیم) بود، یعنی هم حمایت از افراط گرایی (و همچنین بعثی‌های سابق) و هم کار کردن با هر کسی (هر چه قدر هم مضر) برای تضعیف نخست وزیر مالکی که رهبران KRG نگران آغاز دور سوم نخست وزیری او بودند.